

[Alfred Hansen]

lønmodtager for den sags skyld har dog nogen sinde stillet krav om den form for hjælp. Reelt er baggrunden for ØD-forslaget da også en anden, nemlig et socialdemokratisk ønske om styring og kontrol, et yderligere skridt i retning af et ufrit erhvervsliv. Og dertil kommer et ønske fra LOs ledelse om at få rådighed over kapital, som skal kunne tilfredsstille deres styringsdille.

Naturligvis kan en statslig ØD-ordning med central fond hverken løse vort arbejdsløshedsproblem eller forbedre vores betalingsbalance. Der er ingen tvivl om, at lønmodtagerne generelt ikke er nævneværdig interesseret i at få stillet et eller andet mere eller mindre usikkert overskud i udsigt i en fjern fremtid. Det er jo nu, lønmodtagerne har behov for at få deres lønandel udbetalt; det er nu, lønmodtagerne mærker de stigende huslejer, de større skatter, de flere transportudgifter og de stigende fødevarerpriser, som lægger fuldt og helt beslag på lønindtægterne. Og dertil kommer, at lønmodtagerne udmærket ved, at de ingen reel indflydelse får på administrationen af disse kapitalkoncentrationer.

Hvis det mod alle forventninger alligevel skulle lykkes regeringen at få presset en statslig ØD-ordning ned over lønmodtagerne, så risikerer de samme lønmodtagere, at de frie overenskomstforhandlinger bliver en illusion, idet en indkomspolitik med et statsligt løndiktat vil kunne »legaliseres« med en henvisning til, at hvis der bliver overskud i virksomhederne, er lønmodtagerne jo gennem ØD og overskudsdeling sikret deres andel. Denne skjulte hensigt burde efter min mening være tilstrækkelig begrundelse for lønmodtagerne for at afvise den.

Retsforbundet er fortsat tilhænger af, at arbejdsmarkedets parter suverænt fastlægger de faglige og økonomiske forhold, der skal gælde parterne imellem. Retsforbundet er positivt over for tanken om overskudsdeling og medarbejderindflydelse, men vi vil på det bestemteste afvise, at det skal være et folketingsanliggende. Spørgsmålet må afklares af arbejdsmarkedets parter og/eller i de enkelte virksomheder.

Hvis regeringen mener det alvorligt, når den påstår, at den vil hjælpe erhvervslivet, burde den efter retsforbundets mening vise det i praksis, bl.a. ved ikke at true virksomhederne med en obligatorisk overskudsde-

ling, som har det eneste helt sikre til følge, at de frivillige investorer, som erhvervslivet så hårdt har brug for, vil være mere tilbageholdende med investeringer. Lønmodtagernes indefrosne dyrtidsportioner og Lønmodtagernes Dyrtidsfonds administration af disse midler er jo et illustrerende eksempel på, hvad der venter lønmodtagerne med en eventuel ØD-fond.

Ministeren siger i sin redegørelse – jeg citerer fra fortrykket, sp. 11211–:

»Ud over som skatteydere at bidrage til erhvervslivets udvikling har lønmodtagerne gennem de senere års indkomspolitiske lovgivning været stærkt medvirkende til den skete forbedring af konkurrenceevnen.«

Her siger ministeren jo netop, at når lønmodtagerne har været tilbageholdende, når de har været underkastet en statslig indkomspolitik, har de dermed været medvirkende til at forbedre konkurrenceevnen, og så må vi have ØD igennem. Ministeren og regeringen vil altså legalisere en fortsættelse af den statslige indkomspolitik med et statsligt løndiktat gennem vedtagelse af en ØD-ordning. Ministeren siger videre, at når alle lønmodtagere må være med til at løse den økonomiske krise, er det rimeligt, at de også er omfattet af overskudsdelingsordningen. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det, han mener med denne passus i sin redegørelse, er møntet på den sidste overenskomstforhandling, og om ministeren tænker på tilbageholdenheden hos lønmodtagerne ved de aftaler, der heldigvis denne gang fik lov til at blive afviklet i frivillighed. Eller er det de tre foregående folketingsindgreb i de såkaldt frie overenskomstforhandlinger?

Er det ikke også sådan, hr. minister, at hvis man fortsat fra lønmodtagerne skal tage yderligere midler over skatterne og fordele dem til erhvervslivet, så vil det i sig selv betyde til et krav om medindflydelse og overskudsdeling? Sagt på en anden måde: hvis ikke man for skatteydermidler subsidierer det danske erhvervsliv, var der så så stort behov for denne ØD- og overskudsdelingsmodel, som regeringen og socialdemokratiet har præsenteret?

I den aftale, som er afsluttet mellem de fire forligspartier, og som har været genstand for nogen drøftelse i dag, har vi jo nu fået slået fast, at der i og for sig godt i denne forligsperiode må vedtages en lov om ØD. Jeg